

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จำนง วิบูลย์ศรี. 2538. หลักและการปฏิบัติทางวาทนิเทศ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำนง วิบูลย์ศรี. 2544. แนวโน้มการพัฒนาการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์ สาขาวาทวิทยา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ในทศวรรษ 2544-2554. วารสารนิเทศศาสตร์ 19, 1 (มกราคม-มีนาคม): 50-72.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ศูนย์สื่อสารองค์กร. งานสารนิเทศ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.chula.ac.th/> [26 กรกฎาคม 2555]
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะนิเทศศาสตร์. ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง. 2555. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา กำหนดทิศทางการพัฒนาเครือข่ายวิชาการและวิชาชีพทางวาทนิเทศ. (ม.ป.ท.). (เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์)
- นันทกฤต โรตมนันทกฤต. 2554. พัฒนาการสาขาวาทนิเทศและเครือข่ายสมาคมในต่างประเทศและประเทศไทย: รายงานการศึกษา. (ม.ป.ท.). (เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์)
- บุญส่ง หาญพานิช. 2546. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. 2525. วาทนิเทศและวาทศิลป์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิษ ธีระโคตร 2554. เว็บไซต์: ทฤษฎีและหลักการ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรรพรรณ ปิณฑน์โอวาท. 2547. วิวัฒนวาทวิทยาสมัยใหม่ในประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรพรรณ ปิณฑน์โอวาท. 2550. หลักและปรัชญาวาทวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรถกร ปิณฑโนโวาท และ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. 2531. การเรียนรู้การสอนวาทวิทยาและการประกอบงานอาชีพ: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Abbate, J. 2003. Popularizing the Internet. In D. Crowley, and P. Heyer (eds.), Communication in History: Technology, Culture, Society, 4th ed, pp. 297-302. Boston: Allyn and Bacon.

Beebe, S. A., Kharcheva, M., and Kharcheva, V. 1998. Speech Communication in Russia. Communication Education 47, 3: 261-273.

Beniger, J. 2003. The Control Revolution. In D. Crowley, and P. Heyer (eds.), Communication in History: Technology, Culture, Society, 4th ed, pp. 283-293. Boston: Allyn and Bacon.

Borgatti, S. P., and Lopez-Kidwell, V. 2011. Network Theory. In J. Scott, and P. J. Carrington (eds.), The SAGE Handbook of Social Network Analysis, pp. 40-54. California: Sage.

Castells, M. 2000. The Rise of the Network Society. 2nd ed. Oxford: Blackwell.

Cohen, H. 1995. The history of speech communication: the emergence of a discipline, 1914-1945. Virginia: Speech Communication Association.

Contractor, N. S., and Eisenberg, E. M. 1991. Communication Networks and New 'Media in Organizations. In J. Fulk, and C. Steinfield (eds.), Organization and Communication Technology, pp. 143-172. California: Sage.

Contractor, N. S., and Monge, P. R. 2002. Managing Knowledge Networks. Management Communication Quarterly 16: 249-258.

- Gronbeck, B. E. 1999. Paradigms of Speech Communication Studies: Looking Back Toward the Future. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Gruzd, A., and Haythornthwaite, C. 2011. Networking Online: Cybercommunities. In J. Scott, and P. J. Carrington (eds.), The SAGE Handbook of Social Network Analysis, pp. 167-179. California: Sage.
- Gunawardena, C. N., and Richmond, M. B. H. C. (n.d.). A Theoretical Framework for Building Online Communities of Practice with Social Networking Tools. (n.p.).
- Hammond, M. 1997. Developing Networked Learning within Higher Education: A Case Study of an Electronic Forum for University Staff. Teaching in Higher Education 2, 3: 243-257.
- International Communication Association. International Communication Association [Online]. 2012. Available from: <http://www.icahdq.org/> [2012, Dec 26]
- Irwin, H. 1998. Communication Studies in Australia: Tensions and New Challenges. Communication Education 47, 3: 274-285.
- Johnson, J. D. 2009. Managing Knowledge Networks. Cambridge: Cambridge University.
- Keith, W. 2008. On the Origins of Speech as a Discipline: James A. Winans and Public Speaking as Practical Democracy. Rhetoric Society Quarterly 38, 3: 239-258.
- Kirkwood, J., Gutgold, N. D., and Manley, D. 2011. Hello World, It's Me: Bringing the Basic Speech Communication Course into the Digital Age. Communication Teacher 25, 3: 150-153.
- Licklider, J. C. R., and Taylor, R. W. 1968. The Computer as a Communication Device. Science and Technology, April: 21-41.
- Morreale, S. P., and Backlund, P. M. 2002. Communication Curricula: History, Recommendations, Resources. Communication Education 51, 1: 2-18.

- Morreale, S. P., Spitzberg, B. H., and Barge, J. K. 2007. Human Communication: Motivation, Knowledge, and Skills. California: Thomson/ Wadsworth.
- Munkvold, R. 2003. End User Support Usage. In S. R. Gordon (ed.), Computing Information Technology: The Human Side, pp. 146-160. London: IRM Press.
- National Communication Association. National Communication Association [Online]. 2011. Available from: <http://www.natcom.org/> [2012, Dec 26]
- Papacharissi, Z. 2007. Audiences Media Producers: Content Analysis of 260 Blogs. In M. Tremayne (ed.), Blogging, Citizenship, and the Future of Media, pp. 21-38. New York: Routledge.
- Walther, J. B., and Parks, M. R. 2002. Cues Filtered Out, Cues Filtered In. In M. L. Knapp, and J. A. Daly (eds.), Handbook of Interpersonal Communication, 3rd ed, pp. 529-563. California: Sage.
- Wardrobe, W. J. 1999. A Curricular Profile of U.S. Communication Departments. Communication Education 48, 3: 256-258.
- Wood, J. T. 2009. Communication in Our Lives. 5th ed. Massachusetts: Wadsworth.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายพิเชษฐ์ แดงอ่อน เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2530 ที่โรงพยาบาลราชวิถี กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ในหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เกียรตินิยมอันดับ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2551 ระหว่างการศึกษา ได้มีโอกาสปฏิบัติงานประเภทสื่อวีดิทัศน์และโสตทัศน์ ด้านผลิตภัณฑ์การตลาด การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ให้กับบริษัท วินเนอร์ ไรด์ เวิร์ล จำกัด ในฐานะนักผลิตสื่ออิสระ นอกจากนี้ ยังได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ในทีมถ่ายทำหลัก ของพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ 9 ประเทศ เมื่อปลายปี พ.ศ. 2549 ณ วัดท่าหลวง (พระอารามหลวง) จังหวัดพิจิตร ซึ่งจัดโดยมูลนิธิส่งเสริมวัฒนธรรมและบริการสังคมนานาชาติ วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร หลังสำเร็จการศึกษา ได้ย้ายไปอยู่จังหวัดพิจิตรเป็นการชั่วคราว และได้เข้าทำงานเป็นนักจัดรายการควบคู่กับงานพัฒนาสถานีวิทยุ ที่สถานีวิทยุ FM 94.0 MHz สังกัดวิทยุท้องถิ่นไทย จังหวัดพิจิตร ก่อนย้ายกลับมากรุงเทพมหานครอีกครั้ง เมื่อปลายปี พ.ศ. 2553 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการสื่อสารผ่านสื่อและวาทนิเทศ จนถึงปัจจุบัน